

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ORADEA
SECȚIA I CIVILĂ

Număr operator de date cu caracter personal 3159

Dosar nr.....

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 11 octombrie 2024

Instanța constituită din:

Președinte:....

Judecător:

Grefier:

Pe rol se află soluționarea apelului civil formulat de **apelantul** în contradictoriu cu intimații împotriva sentinței civile nr. 157/LM din 21.02.2024 pronunțată de Tribunalul Bihor, în dosar nr. 1526/111/2023, având ca obiect, drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în cauză s-a prezentat reprezentantul intimaților av....., din cadrul Baroului Bihor, în substituirea av....., în baza delegației de substituire din data 10.10.2024, reprezentanta intimatei....., în baza delegației de reprezentare juridică nr.154/08.01.2024 și reprezentanta intimatuluiîn baza împuternicirii de reprezentare juridică depusă la dosar, lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței cele de mai sus, că apelul este scutit de la plata taxei judiciare de timbru precum și faptul că în cauză se solicită judecarea în lipsă, după care:

Instanța, față de obiectul cauzei, pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza OUG nr.62/2024.

Reprezentantul intimațilorapreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece criticile formulate dese referă la obligarea ministerului prin prisma admiterii cererii de chemare în garanție, fără a avea legătură cu drepturile salariale solicitate de reclamanti.

Reprezentanta intimatului....., de asemenea, apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece în această problemă de drept instanțele s-au pronunțat, există practică judiciară, iar calitatea ministerului de chemat în garanție a fost deja clarificată.

Reprezentanta intimateiapreciază că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr.62/2024 pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea constată îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024 și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 1 alin. (2) din OUG nr. 8/2009 *privind acordarea voucherelor de vacanță* cuvenite și neacordate, aferente anului 2020 astfel cum au fost modificate prin art. I din OUG nr. 107/2018 *privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene*, coroborat cu dispozițiile art. 100 alin. 7 lit. a din Legea nr.95/2006 *privind reforma în domeniul sănătății* se interpretează în sensul că obligația de a prevedea sume în buget cu această destinație revine angajatorului sau Ministerului Sănătății, reclamantii fiind angajați ai unui Spital Clinic Județean de Urgență – UPU.

CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:

Asupra celor puse în discuție din oficiu cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanțiiau solicitat în contradictoriu cu pârâții..... obligarea pârâtei de rând 1 să achite distinct, pentru fiecare reclamant încadrat pe funcțiile indicate în cuprinsul acțiunii, suma netă de 2900 lei (1450 lei/an X2 ani=2900 lei) la care se adaugă rata dobânzii legale penalizatoare și indicele de inflație, calculate de la data scadenței și până la plata efectivă a pretenției reprezentând contravaloarea voucherelor (tichetelor) de vacanță cuvenite și neînătate reclamanților, aferente anilor 2020 și 2023, obligarea paraților de rândul 2 și 3 să asigure fondurile bănești necesare achitării integrale la zi a tuturor drepturilor cuvenite și neînătate reclamanților menționate la capetele anterioare ale cererii, cu cheltuieli de judecată de la angajator în cuantum total de 3.808 lei (100 de lei +19%=119 lei/ persoană; 119 lei x 32 persoane = 3.808 lei) precum și orice alte cheltuieli ce se vor ivi pe parcursul procesului:

Prin sentința civilă nr. 157/LM din 21.02.2024, Tribunalul Bihor a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamanți în contradictoriu cu pârâta..... ca fiind formulată în contradictoriu cu o persoană fără calitate procesuală pasivă.

A fost admisă cererea de chemare în garanție a pârâtuluiformulată de pârâtul.....

A admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanțiiîn contradictoriu cu pârâțiiși.....

A obligat pârâtul la plata către reclamanți a contravalorii tichetelor de vacanță aferente anului 2020 proporțional cu perioada lucrată de aceștia pe acest interval de timp, în cuantum de 1450 lei pentru fiecare an calendaristic, sume ce vor fi actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală, începând cu data scadenței și până la data plății efective.

A fost obligat pârâtul-chemat în garanțiesă aloce pârâtului sumele necesare în vederea realizării drepturilor mai sus stabilite pentru reclamanți.

S-a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamanțiipentru perioada aferentă anului 2023 ca fiind rămasă fără obiect.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de reclamanții și..... , pentru perioada aferentă anului 2023.

A obligat pârâții și..... în solidar, la plata către reclamanți a sumei de 3808 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva Sentinței civile nr. 157/LM/2024 pronunțată la data de 21 februarie 2024 și a Încheierii civile din data de 11 ianuarie 2024, ambele pronunțate de Tribunalul Bihor, a formulat apel...., solicitând admiterea acestuia și modificarea în tot a sentinței apelate iar, pe cale de consecință, admiterea excepției inadmisibilității cererii de chemare în garanție, iar pe fondul cauzei respingerea acțiunii introductive ca neîntemeiată.

Față de raportul juridic dedus judecării, este terță persoană, având în vedere că raporturile de muncă au luat naștere între angajatorul pârât și salariații reclamanți.

Prin urmare, apelantul nu are nicio implicare în raporturile de muncă sau de serviciu încheiate în cadrul unităților pe care le coordonează și le verifică din punct de vedere al asistenței de sănătate publică, și cu atât mai puțin pentru cele care se află în subordinea autorităților locale.

Din cele arătate, rezultă că între reclamanți și apelant nu există raporturi juridice de serviciu sau de muncă, în concluzie, acesta nu are calitate procesuală pasivă în prezenta cauză și nici calitate de chemat în garanție, neexistând identitate între părți și subiectele raportului juridic astfel cum este acesta dedus judecării.

Totodată, apelantul arată că în litigiile de muncă cererea de chemare în garanție este inadmisibilă.

Mai arată apelantul și că nu acestuia îi incumbă obligația asigurării sumelor necesare cu destinația de vouchere de vacanță, sens în care invocă prevederile art. 15 din O.U.G. nr. 162/2008 și art. 5 alin. 8 din O.G. nr. 70/2002.

Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat cu valoare de principiu că cererea de chemare în garanție se fundamentează pe existența unui raport juridic preexistent sesizării instanței de judecată, încheiat între una din părțile procesului ce are ca obiect cererea principală și terțul care ar putea fi atras în litigiu prin acest mijloc procedural, în vederea obligării acestuia din urmă la plata despăgubirilor pe care le-ar avea de suportat cel obligat în litigiul principal.

Mai mult, așa cum se poate observa din considerentele sentinței, instanța își motivează soluția de respingere a excepției lipsei calității procesuale pasive a apelantului în raport cu cererea de chemare în garanție pe dispozițiile art. 20 alin. 2 și 3 din Legea nr. 95/2006 și OMS nr. 1030/2010, respectiv ca urmare a încheierii contractelor între și cu privire la asigurarea drepturilor salariale ale personalului care își desfășoară activitatea în cadrul cabinetelor de medicină generală și dentară din unitățile sanitare de învățământ - medici, medici dentiști, asistenți medicali, precum și a cheltuielilor pentru medicamentele și materialele sanitare pentru anii 2018 (contractul nr. 4982/16.03.2018), 2019 (contractul nr. 7190/18.04.2019), 2020 (contractul nr. 08/02.03.2020), 2021 (contractul nr. 8830/01.04.2021) și pentru anul 2022 (contractul nr. 5424/08.02.2022).

Or, așa cum s-a arătat și pe fondul cauzei nu este parte în contractele încheiate între și....., fapt pentru care nu decurge nicio obligație pentru din aceste contracte, ministerul având obligații față de în temeiul legii.

Invocă Decizia nr. 13/2016 pronunțată de instanța supremă în soluționarea unui recurs în interesul legii, arătând că, prin analogie, din decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție reiese faptul că nu poate fi atrasă răspunderea apelantului în calitate de ordonator principal de credite prin cererea de chemare în judecată pentru faptele ilicite și prejudiciabile ale unităților aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea sa, și cu atât mai puțin pentru unitățile aflate în subordinea altui ordonator principal de credite, în speța de față.....

Având în vedere că legiuitorul a stabilit că obligația de acordare a voucherelor de vacanță revine angajatorului, ca urmare a încheierii contractului individual de muncă cu salariatul, , în calitate de angajator, acordă voucherele de vacanță ca urmare a alocării sumelor necesare de la bugetul

În continuare, apelantul arată că instanța de fond nu a avut în vedere prevederile art. 3 alin. 3¹ din O.U.G. nr. 162/2008 și nici Decizia nr. 39/2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept; astfel, după cum a reținut și instanța supremă, existența dreptului angajatului unei instituții bugetare de a beneficia de prime de vacanță sub forma voucherelor/tichetelor de vacanță este subsumată condiției legale a alocării în bugetul instituției respective de sume cu această destinație. Or, aceste alocări bugetare nu pot fi făcute decât de ordonatorul principal de credite, nefiind suficient ca aceste sume să fie prevăzute și solicitate de.....

Cu alte cuvinte, simpla prevedere în bugetul instituției a sumelor necesare nu este suficientă pentru nașterea dreptului la acordarea voucherelor, în lipsa existenței fondurilor alocate în acest scop.

În acest sens, invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 121/20 martie 2018.

Raportat la dispozițiile care reglementează modalitatea specifică de finanțare a instituției angajatoare, o asemenea condiție, a alocării sumelor necesare acordării voucherelor de vacanță, nu este îndeplinită în prezenta cauză, chiar dacă în bugetul aprobat de autoritatea administrației publice locale au fost prevăzute sumele aferente voucherelor de vacanță,, prin....., nu a alocat sumele necesare în acest scop.

Nefiind incluse în aceste contracte, este evident că sumele necesare plății voucherelor de vacanță nu au fost prevăzute nici în bugetul de stat, de unde se asigurau fondurile necesare plății drepturilor salariale, prin bugetul, conform art. 20 alin. 3 din Legea nr. 95/2006, situație în care nu era îndeplinită condiția existenței în buget a sumelor alocate cu această destinație, impusă de prevederile art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 39/2017.

Pe de altă parte, din cuprinsul dispozițiilor OUG nr. 8/2009 rezultă că beneficiul acordat de legiuitor salariaților a vizat exclusiv acordarea voucherelor de vacanță în formă tipărită sau electronică, context în care petitul acțiunii vizând obligarea la plata contravalorii acestor vouchere, nu își are fundament legal în prevederile anterior menționate, care nu instituie în sarcina angajatorului o asemenea obligație pecuniară.

Așadar, având în vedere că legiuitorul a stabilit prin O.U.G. nr. 46/2017 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 8/2009 că angajatorul poate acorda vouchere de vacanță, nefiind o obligație a acestuia, cât și faptul că sumele trebuie prevăzute în bugetul anual de venituri și cheltuieli, cererea de chemare în judecată este neîntemeiată.

În drept, invocă prevederile art. 466 și urm. Cod procedură civilă, Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, Hotărârea nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, O.G. nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, cu modificările și completările ulterioare, OUG nr. 8/2009, H.G. nr. 215/2009, precum și orice alte dispoziții legale incidente în materie.

Față de apelul formulat a depus întâmpinare....., solicitând respingerea acestuia ca nefondat.

Prin întâmpinarea depusă, intimata-pârâtă și-a reiterat apărările formulate în fața primei instanțe.

Față de apelul formulat au depus întâmpinare și reclamanții, solicitând respingerea acestuia, pe cale de excepție ca lipsit de interes, iar pe fond ca neîntemeiat.

Se arată că apelantul nu are interes în promovarea căii de atac, câtă vreme..... obligat la achitarea contravalorii voucherelor de vacanță este cel care avea în realitate interes în a promova apel, or, acesta a procedat de bunăvoie la achitarea voucherelor în cauză.

Pe fondul cauzei, se arată că dreptul de a chema în garanție derivă, în speță, din economia dispozițiilor art. 3, art. 98 și art. 100 din OMSP nr. 1706/2007.

M.S. a fost chemat în garanție nu în virtutea unei obligații de plată a drepturilor salariale cuvenite intimaților, ci în virtutea obligației legale de a aloca, finanțarea cu sumele reprezentând cheltuieli de personal, contravaloare a voucherelor de vacanță.

În acest context, se poate îndrepta împotriva.... , pentru a-l obliga să aloce și să asigure fondurile bănești necesare achitării integrate a contravalorii voucherelor de vacanță.

În considerarea motivelor arătate în cete ce preced, rezultă că în mod corect instanța de fond a admis cererea de chemare în garanție a....., sens în care se impune respingerea apelului formulat ca neîntemeiat.

În ceea ce privește admiterea acțiunii formulate de către reclamanți, instanța de fond în mod corect a apreciat că reclamanții au calitatea de salariați ai spitalului pârât și au dreptul la tichete de vacanță pentru anul 2020 în temeiul O.U.G. nr. 8/2009 astfel cum a fost modificată, proporțional cu perioada lucrată.

Ulterior, față de apelul formulat a depus întâmpinare și....., solicitând respingerea acestuia ca nefondat, reiterând, în esență, apărările formulate în fața instanței de fond.

II. Potrivit art. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale .. (1) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale*

personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.”

Conform art. 2 alin. 1 din același act normativ „ (1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Astfel, Curtea reținând că obiectul prezentei cauze îl reprezintă stabilirea drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, iar de modalitatea de interpretare a chestiunilor de drept menționate mai sus depinde soluționarea litigiului, constatând că asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, Curtea va reține ca admisibilă sesizarea Înaltei Curte de Casație și Justiție.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: ”Dacă dispozițiile art. 1 alin. (2) din OUG nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferente anului 2020 astfel cum au fost modificate prin art. I din OUG nr. 107/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, coroborat cu dispozițiile art. 100 alin. 7 lit. a din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății se interpretează în sensul că obligația de a prevedea sume în buget cu această destinație revine angajatorului sau....., reclamanții fiind angajați ai unui.....”

Potrivit art. 2 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării. Totodată, prezenta încheiere se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile a Curții de Apel Oradea și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

În temeiul art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., se va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept:

”Dacă dispozițiile art. 1 alin. (2) din OUG nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță cuvenite și neacordate, aferente anului 2020 astfel cum au fost modificate prin art. I din OUG nr. 107/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, coroborat cu dispozițiile art. 100 alin. 7 lit. a din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății se interpretează în sensul că obligația de a prevedea sume în buget cu această destinație revine angajatorului sau....., reclamanții fiind angajați ai unui.....”

Prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Prezenta încheiere se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile a Curții de Apel Oradea și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Dată în ședința publică din 11 octombrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Red.inch. jud.
Tehnored. I.F./

Se com. cu:

.....